

Müphem

– portakal0001 · 18 Ekim 2017

Kırmızı başlıklı kızın müphem sonunlu masalındayım
Fakat kurt kim, kız kim,
Ve nine kim? Orman kim? Gözler kimin?
Bu koca ağız, bu burun?
Müphemliği sevmeye başladım
Kelimenin üzerinden sanki yıllar geçmiş, saatler tükenmiş, Servet-i Fünunda kalmış kökleri
Ve sana müphem bir şekilde tutulup kaldım
Tıpkı kırmızı başlıklı kızın orman yolundan sapması gibi
İçim tükenip gitti, senin yüzünden
Ve kimse bakmaz artık bu üzerinden dumanlar tüten yüze
Sanki kezzaplı bir vücut...
Ve sanki hummalı bir yıllar
Fakat sanki tükeniyor nüfûsum
Yıllarım... Yıllarımız, hani neredeler?
Neredesin? Geçiyor zaman...
Geçiyor saatli maarif takvimi
Birer birer değil beşer beşer
Kopuyor ham meyve gibi
Zorla, asılarak, kanatarak kopartılıyor
Kurdum olsa bari, ha ne dersin?
Beni alsa sürse yolumdan
Çıkarsa dağlara, yolumdan
Ve ben uysam ona
Yenilsem sensizliğe ne iyi olurdu
Sensiz varsa yaşam
Aynı olmayan bir yaşamdır
Müphem bir masalın yenilen bir kahramanıyım...